

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 34

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
13.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror și numirea sa în funcția de judecător.....	2
14.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Telecomunicații Speciale.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 769 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.....	3–5
	Decizia nr. 773 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.....	6–7
	Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
8.	— Hotărâre pentru modificarea art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 776/2015 privind înființarea Comitetului interministerial pentru coordonarea politicilor și acțiunilor aferente produselor din tutun și produselor conexe.....	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	374/2015. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Normelor de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare.....	11–13
	4.354/C/2015. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea și completarea Normelor de acordare a drepturilor de hrană, în timp de pace, personalului din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.318/C/2012	14–15
	7. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea Planului de acțiuni preventive și a Planului de urgență	15
	★	
	Rectificări	16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
**privind eliberarea din funcție a unui procuror
și numirea sa în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 61 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.225/2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Adriana-Mirela Ghimiș-Roateș se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara și se numește în funcția de judecător la Judecătoria Timișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 13.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
**privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea
din Serviciul de Telecomunicații Speciale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Șcheau *Matei* George-Florin trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 14.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 769****din 10 noiembrie 2015****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. Brașov în Dosarul nr. 4.415/62/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 835D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Angela Mare și domnul avocat Titus Prescure, ambii cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 836D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 6.305/62/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Angela Mare, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 836D/2015 la Dosarul nr. 835D/2015, care este primul înregistrat.

7. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosarele cauzelor, autoarea excepției de neconstituționalitate a depus un set de înscrisuri prin care solicită admiterea acesteia.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorilor aleși prezenți. Doamna avocat Angela Mare susține admiterea excepției de neconstituționalitate și să se constate că prevederile art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital sunt neconstituționale prin raportare la art. 53 din Constituție. În aceste sens arată că, în ceea ce privește votul exprimat în cadrul Adunării generale a acționarilor, atât cele de tip închis, cât, mai ales, cele de tip deschis, respectiv cele tranzacționate pe piața de capital, pentru

rezoluții de pe ordinea de zi, se impune dreptul absolut la secretul modalității în care acționarul votează cu privire la acele puncte de pe ordinea de zi. Consideră că acesta este un drept absolut, care protejează acționarul de orice influențe ce pot veni din partea conducerii societății sau din partea unor terțe persoane, drept care nu cunoaște derogări nici în legislația națională și nici în cea europeană. Însă, cât privește votul prin corespondență, în componenta sa reglementată în mod special prin prevederile criticate, arată că acestea stabilesc, la procedurile pe care societatea trebuie să le adopte, posibilitatea și chiar obligația stabilirii unui secretariat, care deschide și totalizează aceste voturi, moment în care se realizează o desecretizare a votului exprimat de către acționari, ceea ce este de natură a duce, de fapt, la o restrângere a dreptului la secretul absolut al votului întrucât, membrii acestui secretariat vor cunoaște și vor deconspira modalitatea în care un acționar a votat, ajungându-se, practic, la un vot public. În acest context menționează că trebuie evitată confuzia între obligația de confidențialitate, situație în care, dacă aceasta este încălcată, cel mult atrage răspunderea patrimonială a celor care fac parte din comisie, și dreptul la un vot secret, drept recunoscut, în mod absolut, pentru toți acționarii. În final, apreciază că, analizat din perspectiva rațiunii pentru care a fost instituit votul secret, se aduce o restrângere nejustificată de niciunul din considerentele prevăzute de art. 53 din Constituție, exercitabil strict în cadrul ședințelor Adunării generale a acționarilor. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, având în vedere că nu există nicio justificare de interes public, nicio proporționalitate care să justifice o inegalitate juridică dintre categoriile de acționari care votează în cadrul Adunării generale a acționarilor și nu există nicio reglementare de nivel constituțional care să permită o astfel de derogare în procedura de vot, care să permită o înfrângere a prevederilor constituționale ale art. 53.

9. Domnul judecător Petre Lăzăroiu, cu încuviințarea președintelui Curții Constituționale și în temeiul art. 216 alin. (5) din Codul de procedură civilă, adresează doamnei avocat întrebarea cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, respectiv care este dreptul fundamental pretins a fi încălcat, respectiv la ce articol din Constituție se raportează, și ce interes are să invoce neconstituționalitatea acestor prevederi având în vedere că, potrivit tezei a doua din prevederile criticate, aveau obligația să asigure măsurile cuprinse în prevederile criticate.

10. Răspunzând întrebării adresate, doamna avocat arată că prin concluziile scrise a fost menționat art. 16 din Constituție, cu referire la inegalitatea juridică între acționari, iar, cu referire strică la ceea ce înseamnă dreptul încălcat, acesta este fundamentat prin prevederi legale și nu de nivel constituțional, iar în ceea ce privește interesul arată că au obligația legală de a asigura și întocmi procedurile.

11. În continuare, având cuvântul, domnul avocat Titus Prescure arată că, în ceea ce privește cauza, acesta se află la primul termen de judecată, iar în măsura în care procedura de drept comun se poate aplica și în fața Curții Constituționale, solicită adăugarea unui nou temei de neconstituționalitate, respectiv art. 28 din Constituție referitor la secretul

corespondenței. Astfel, consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât prin teza a doua a alin. (9) al art. 243 Legea nr. 297/2004 privind piața de capital se dă dreptul comisiei să deconspire votul, astfel că secretul votului, respectiv al corespondenței nu mai este respectat, arătând, totodată, că prin concluziile scrise, depuse la dosarul cauzei, prin fax, a detaliat aceste aspecte. Așadar, susține că, în condițiile date, nu se poate asigura secretul votului, context în care a fost și preocuparea societății, respectiv a organizatorului adunărilor generale, de a nu crea posibilitatea votului prin corespondență, atunci când este necesar ca votul să fie secret. În acest sens, a fost avută în vedere, ca model, legea votului prin corespondență (cu privire la votul politic), astfel că acel model de procedură poate fi utilizat în vederea unei reglementări viitoare care să asigure în mod perfect secretul votului și în ceea ce privește procedura de vot contestată în speța de față. În aceste condiții, pe de o parte, făcând testul de proporționalitate, arată că nu se justifică necesitatea intervenției legislative (putându-se elabora proceduri care să asigure secretul votului), nefiind adecvată situației concrete și nu este proporțională cu scopul urmărit de legiuitor. Pe de altă parte, având în vedere un istoric al acestei reglementări, menționează că, în materie, există Directiva 2007/36/CE din 11 iulie 2007 a Parlamentului European și a Consiliului privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă, care prevede că statele membre vor permite societăților să asigure votul prin corespondență înainte de ținerea adunării generale. Așadar, exercitarea votului prin corespondență nu va fi supusă niciunei constrângeri, decât celei privind identificarea acționarilor, or prevederile criticate nu reflectă cele statuate în directivă. De altfel, arată că se transferă obligația de a reglementa această procedură societăților, or, înainte de modificările legislative survenite în materie, această obligație era în sarcina Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare. În final, consideră că argumentele prezentate sunt suficiente pentru a se constata că prevederile criticate sunt neconstituționale.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile art. 53 din Constituție stabilesc condițiile și limitele privind restrângerea unor drepturi și libertăți și are în vedere drepturile și libertățile fundamentale înscrise în titlul II cap. II prevăzute de Constituție, și nu alte drepturi. Referitor la instituirea unei situații discriminatorii și de inegalitate între acționarii prezenți în adunarea generală și cei care nu sunt prezenți și votează prin corespondență, arată că principiul egalității își găsește aplicabilitatea când părțile se află în situații similare sau egale, aspect care nu se regăsește în speța de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin încheierile din 14 aprilie 2015, pronunțate în dosarele nr. 4.415/62/2014 și nr. 6.305/62/2014, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. Brașov în cauze având ca obiect soluționarea acțiunilor de anulare a hotărârii adunării generale a acționarilor, aflate în stadiul procesual al apelului.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 53 din Constituție, în măsura în care afectează dreptul acționarilor la exercitarea votului secret prin corespondență, respectiv asigurarea secretului absolut al votului exprimat prin corespondență.

15. Se consideră că textul criticat aduce o îngrădire nejustificată de niciunul dintre considerentele avute în vedere de prevederile constituționale ale art. 53 dreptului de vot, mai exact componentei privitoare la desecretizarea votului către membrii secretariatului însărcinat cu numărarea voturilor secrete. Astfel, se consideră că prin modalitatea în care este redactat art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 se instituie o situație discriminatorie și de inegalitate între acționarii prezenți în adunarea generală a acționarilor și acționarii care nu sunt prezenți și votează prin corespondență, în cazul acestora fiind înfrântă componenta privind asigurarea secretului absolut al votului prin corespondență. Or, secretul votului este conceput ca măsură de protecție absolută a acționarului cu drept de vot împotriva oricăror tendințe de influențare a modalității de vot, în special prin presiunea ce poate fi exercitată asupra acționarilor în scopul determinării unei anumite opțiuni în cadrul adunării generale a acționarilor. Astfel, secretul votului impune societății conceperea anumitor proceduri de vot care să împiedice orice legătură anterioară, concomitentă, dar și ulterioară între persoana acționarului votant și opțiunea sa de vot exprimată în cadrul adunării generale a acționarilor, cu privire la măsurile de pe ordinea de zi pentru care, cu titlu imperativ, atât Legea societăților nr. 31/1990, cât și Legea nr. 297/2004 privind piața de capital instituie obligativitatea votului secret.

16. Așadar, secretul votului impune necesitatea ca modalitatea de vot să fie cunoscută exclusiv de către acționarul ce a votat. Or, prin instituirea în sarcina societății a obligației conceperii unor proceduri de vot prin corespondență, care conduc în final la deconspirarea modalității în care acționarii au votat, este evident faptul că se aduce atingere dreptului la un vot secret chiar în substanța sa, deconspirarea în sine având drept consecință inexistența secretului cu privire la modalitatea de vot.

17. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** opinează că norma înscrisă în art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital nu este în dezacord cu dispozițiile constituționale ale art. 53, întrucât aceste prevederi constituționale au ca domeniu de aplicare numai drepturile și libertățile fundamentale reglementate de Constituție în titlul II cap. II — *Drepturile și libertățile fundamentale*, nu și un drept subiectiv, cum este cel menționat în prevederile criticate, al acționarilor de a vota secret, prin corespondență.

18. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care are următorul cuprins: „*Societățile au obligația să întocmească proceduri care să dea acționarilor posibilitatea de*

a vota prin corespondență, înainte de adunarea generală. În cazul în care pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor se află rezoluții care necesită votul secret, votul prin corespondență va fi exprimat prin mijloace care nu permit deconspirarea acestuia decât membrilor secretariatului însărcinat cu numărarea voturilor secrete exprimate și numai în momentul în care sunt cunoscute și celelalte voturi exprimate în secret de acționarii prezenți sau de reprezentanții acționarilor care participă la ședință”.

22. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, astfel cum reiese din dosarulul cauzei, pe de o parte, autoarea excepției de neconstituționalitate nu a aplicat dispozițiile legale criticate, respectiv nu a întocmit buletine de vot secret prin corespondență pe care să le pună la dispoziția acționarilor reclamanți și nu a instituit nici proceduri în sensul celor prevăzute de art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital. Or, tocmai pentru acest aspect a fost contestată de către unii acționari Hotărârea Adunării generale ordinare a acționarilor a Societății de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. din data de 11 august 2014, care formează obiectul acțiunii pe rolul instanțelor de judecată.

24. Pe de altă parte, vicierea secretului votului prin corespondență sau chiar lipsa îndeplinirii unor proceduri care să asigure secretul votului, respectiv a unor proceduri care nu ar putea permite deconspirarea modalității de vot către membrii secretariatului însărcinat cu numărarea voturilor secrete exprimate, ar putea fi invocată de acționarii care utilizează această procedură, și nu de societatea care este obligată, în virtutea legii, să stabilească procedurile prevăzute prin prevederile criticate.

25. Curtea reține că, în esență, în motivarea excepției de neconstituționalitate, Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. Brașov consideră că textul criticat este „neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 53 din Constituția României, în măsura în care, pe de o parte, se poate observa afectarea dreptului acționarilor la exercitarea votului secret prin corespondență, iar, pe de cealaltă parte, prin modalitatea în care este reglementată procedura votului secret prin corespondență, apare ca evidentă afectarea dreptului acționarilor la asigurarea secretului absolut al votului exprimat prin corespondență”.

26. Astfel, din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese că întreaga construcție a criticilor aduse textului art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital este

bazată pe o eventuală afectare a dreptului acționarilor la exercitarea votului secret prin corespondență, respectiv a imposibilității asigurării secretului absolut al votului exprimat de acționari prin corespondență, ceea ce contravine, în opinia autoarei, dispozițiilor art. 53 din Constituție.

27. Față de această critică, respectiv pretinsa contradicție a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 cu prevederile art. 53 din Constituție, Curtea observă că, astfel cum a statuat constant în jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în cap. II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție. Or, autoarea excepției de neconstituționalitate nu menționează, în concret, care este dreptul fundamental pretins a fi încălcat sau sub protecția cărei prevederi constituționale intră dreptul acționarilor la exercitarea votului secret prin corespondență, respectiv asigurarea secretului absolut al votului acționarilor exprimat prin corespondență.

28. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004, în raport cu prevederile art. 53 din Constituție, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

29. În ceea ce privește menționarea prin notele scrise sau prin susținerile în fața instanței de contencios constituțional, respectiv adăugarea și a altor temeuri constituționale în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale constante, spre exemplu Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011, litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, invocarea în fața Curții și a altor temeuri de neconstituționalitate decât cele arătate prin ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată, în speță, invocarea art. 16 și art. 28 din Constituție, temeuri care nu au fost reținute în încheierea de sesizare pronunțată de instanța judecătorească, este inadmisibilă.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (9) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare „Transilvania” — S.A. Brașov în dosarele nr. 4.415/62/2014 și nr. 6.305/62/2014 ale Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 773

din 10 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioanița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 35.784/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 410D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 8 octombrie 2015, în prezența autorului excepției de neconstituționalitate și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 27 octombrie 2015, apoi pentru data de 4 noiembrie 2015, respectiv 10 noiembrie 2015, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin încheierea din 26 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 35.784/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. 1 și ale art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**, excepție ridicată de Vasile Nistor într-o cauză având ca obiect „*litigiu privind funcționarii publici — Legea nr. 188/1999*”, respectiv soluționarea unei cereri prin care se solicită constatarea nulității absolute a Ordinului nr. S/124 din 29 mai 1998 de trimitere în fața consiliului de judecată și a dosarului de cercetare disciplinară.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, răspunderea disciplinară a cadrelor militare trebuie reglementată prin lege organică, care să fie adusă la cunoștința publică, respectiv prin Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. Or, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd ca procedura cercetării prealabile în materie disciplinară să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu putere juridică inferioară legii, respectiv printr-un regulament militar.

5. De asemenea, menționează că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, regimul general privind raporturile de muncă se reglementează prin lege organică, sens în care Legea nr. 53/2003 — Codul muncii are un capitol distinct care reglementează răspunderea disciplinară și, tocmai de aceea, art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție prevede că statutul funcționarului public trebuie stabilit prin lege organică.

6. Astfel, dispozițiile criticate reprezintă „norme în alb” pentru procedura disciplinară prealabilă pentru cadrele militare, aplicarea sancțiunilor disciplinare sau activitatea consiliilor de onoare și de judecată. Astfel, se ajunge ca un aspect esențial care vizează executarea sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ care nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, fiind lipsit de publicitate și opozabilitate față de cei asupra cărora ar produce efecte, ceea ce este de natură să aducă atingere dreptului la apărare și dreptului la informație.

7. Prin delegarea unei competențe care aparține exclusiv puterii legislative către un membru al puterii executive se încalcă art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție. Totodată, prevederile criticate sunt lipsite de previzibilitate și transparență, întrucât personalul militar vizat de acestea nu are posibilitatea de a își adapta comportamentul în mod corespunzător și nici de a avea reprezentarea corectă a derulării procedurii cercetării disciplinare. De asemenea, procedura de aplicare a sancțiunilor disciplinare și de comunicare a acestora se află sub semnul incertitudinii, ca urmare a lipsei unor reglementări prin lege, fapt ce permite organelor executive să restricționeze accesul la informațiile cu caracter personal prin clasificarea acestora ca „secret”. În acest context precizează că, în speța de față, actul administrativ individual unilateral (ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare) a fost clasificat, nefiindu-i comunicat și fiind în imposibilitatea de a cunoaște sancțiunea și motivele de fapt și de drept care au stat la baza aplicării acesteia.

8. În susținerea excepției de neconstituționalitate invocă Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precizând că situația din speța de față este similară celei din decizia menționată.

9. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că dispozițiile criticate sunt conforme cu prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 și ale art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările

ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, care au următorul cuprins:

— Art. 34: „*Recompensele se acordă, iar sancțiunile disciplinare se aplică potrivit regulamentelor militare.*”

— Art. 35 alin. 3: „*Organizarea și funcționarea consiliilor de onoare și consiliilor de judecată se stabilesc prin regulamentele militare.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitor la separația și echilibrul puterilor și la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 31 referitor la dreptul la petiționare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia a formulat acțiune privind constatarea nulității absolute a Ordinului de trimitere în fața consiliului de judecată și a dosarului de cercetare disciplinară, iar nu pentru anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției prin care a fost sancționat disciplinar, respectiv prin care a fost trecut în rezervă.

16. De asemenea, Curtea constată că, ulterior emiterii Ordinului de trimitere în fața consiliului de judecată și a dosarului de cercetare disciplinară, dar anterior formulării acțiunii, profesia de polițist a fost reglementată prin Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, care prevede la art. 1 că „*polițistul este funcționar public civil, cu statut special*”. Totodată, Curtea observă că instanța de judecată pe rolul căreia se află soluționarea acțiunii reține ca obiect a cauzei „*litigiu privind funcționarii publici — Legea nr. 188/1999*”.

17. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, sau Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, legătura cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie

verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

18. Or, Curtea reține, pe de o parte, că o eventuală admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare nu ar avea nicio relevanță în cauza dedusă judecării, întrucât profesia de polițist este, în prezent, reglementată prin Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, iar o eventuală soluție de admitere a prevederilor criticate ce sunt cuprinse în Legea nr. 80/1995 ar produce efecte pentru personalul care își desfășoară activitatea sub imperiul statutului cadrelor militare, iar nu asupra celui care cade sub incidența statutului polițistului.

19. Față de cele prezentate, nefiind întrunite cumulativ condițiile legale cuprinse în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

20. Distinct de acestea, Curtea observă că întreaga motivare în ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor criticate din statutul cadrelor militare se întemeiază pe o comparație a acestor dispoziții cu cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precizând că situația din speța de față este similară celei din decizia menționată și nu aduce, în mod concret, critici pertinente referitoare la statutul cadrelor militare în raport de prevederile constituționale cuprinse în art. 118 alin. (2) din Constituție, care le guvernează și în temeiul cărora legiuitorul a adoptat statutul cadrelor militare. De altfel, este evident că cele două acte normative, care, în esență, reglementează statutele unor categorii distincte de profesii, nu pot fi analizate împreună și comparate, ci doar în mod distinct, în funcție de temeiurile constituționale care stau la baza adoptării acestor statute și de criticile formulate în concret.

21. În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate nu este nici motivată în raport cu conținutul normativ al prevederilor legale, raportat la prevederile constituționale sub incidența cărora au fost adoptate, astfel că și din această perspectivă este inadmisibilă. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 35.784/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 803

din 24 noiembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2)
din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special
din Administrația Națională a Penitenciarelor**

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, excepție ridicată de Gheorghe Cămișișteanu în Dosarul nr. 16.300/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 281D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că nu sunt încălcate articolele din Constituție invocate, deoarece competența comisiilor de disciplină este stabilită prin lege, iar prin ordin se dispune doar cu privire la numirea membrilor acestora.

4. La sfârșitul ședinței de judecată, se prezintă, pentru Administrația Națională a Penitenciarelor, consilier juridic Marius Teodor Micu, cu delegație la dosar. Președintele îi acordă cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate.

5. Consilierul juridic prezent solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, în esență, că textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate. Astfel, art. 74 din Legea nr. 293/2004 reglementează în conținutul său faptul că prin ordin al ministrului justiției se reglementează procedura de lucru a comisiilor de disciplină din Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și fiecare unitate de penitenciar. Prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 25 noiembrie 2004, nu se stabilește răspunderea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special, ci este reglementată numai procedura de organizare a comisiilor, astfel încât nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului separației puterilor în stat. Situația este diferită de cea reținută prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, deoarece prin textul de lege criticat nu se reglementează aspecte fundamentale ale răspunderii disciplinare a funcționarului public cu statut special. Legiuitorul

nu putea reglementa prin Legea nr. 293/2004, care este o lege organică, toate aspectele ce sunt reglementate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004, deoarece ar fi sporit volumul acesteia cu elemente care țin de reglementarea prin acte normative subsecvente, respectiv ordine ale ministrului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 11 decembrie 2014, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 8 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 16.300/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor**. Excepția a fost invocată de Gheorghe Cămișișteanu, într-o cauză având ca obiect contestația împotriva actului administrativ prin care a fost sancționat disciplinar cu diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită, cu 5%, pe o perioadă de o lună.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere art. 1 alin. (4) și alin. (5) din Legea fundamentală, prin aceea că delegă unui membru al Guvernului atribuția de a reglementa cercetarea disciplinară, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ, ceea ce determină o stare de incertitudine juridică, și nu respectă cerințele de stabilitate și previzibilitate impuse de textul constituțional. De asemenea, autorul arată că art. 74 din Legea nr. 293/2004 aduce atingere și dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât răspunderea disciplinară a unui funcționar public cu statut special ar trebui reglementată prin lege organică, iar nu prin ordin al ministrului justiției. Astfel, răspunderea disciplinară, conform cap. VI din Legea nr. 293/2004, se referă la modul de executare a raporturilor de serviciu. În condițiile angajării acesteia, este afectată executarea raportului de serviciu al unui funcționar public cu statut special, raport de serviciu care trebuie reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, având în vedere și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 293/2004 sunt constituționale, deoarece textul de lege criticat face referire doar la numirea comisiei de disciplină care cercetează fapta ce constituie abatere disciplinară și propune,

dacă se constată vinovăția, una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 70 din Legea nr. 293/2004. Secțiunea a 4-a din capitolul VI al Legii nr. 293/2004 reglementează procedura aplicării sancțiunilor disciplinare, astfel încât persoana cercetată disciplinar cunoaște regulile după care se desfășoară procedura, aceasta având posibilitatea de a se apăra în mod eficient. Se recunoaște, totodată, și posibilitatea de a supune controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ actele administrative ale autorității publice (ordinul sau dispoziția de sancționare). Așadar, executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu nu sunt reglementate printr-un act administrativ, așa cum susține autorul excepției, ci printr-o lege organică, în acord cu prevederile constituționale pretins încălcate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autor și reținut de instanța de judecată, îl constituie prevederile art. 74 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 10 aprilie 2014. În realitate, Curtea reține că obiectul excepției, în raport cu criticile formulate, îl constituie doar dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 care au următorul conținut: *„Modul de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină se stabilește prin ordin al ministrului justiției.*”*

*) A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 25 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4), care reglementează principiul separației și echilibrului puterilor, art. 1 alin. (5), potrivit căruia *„în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”* și art. 73 alin. (3) lit. j), potrivit căruia statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, în raport de dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Curtea reține că autorul excepției se încadrează în ipoteza normativă a textului constituțional anterior menționat, deoarece este funcționar public cu statut special, statut conferit de natura atribuțiilor de serviciu, care implică îndatoriri și riscuri deosebite. În exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, funcționarul public cu statut special este investit cu exercițiul autorității publice [art. 3 alin. (1)–(3) din Legea nr. 293/2004]. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Astfel, potrivit art. 53 alin. (1) și (2) din Legea nr. 293/2004, funcționarul public

cu statut special din sistemul administrației penitenciare este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. Pe cale de consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu se vor referi în mod intrinsec la statutul special al funcționarului public din sistemul administrației penitenciare, statut care trebuie reglementat prin lege organică — respectiv Legea nr. 293/2004.

16. Verificând existența, în cuprinsul Legii nr. 293/2004, a normelor prin care se reglementează răspunderea disciplinară, cuprinse în cap. VI din Legea nr. 293/2004, Curtea reține că procedura aplicării sancțiunilor disciplinare, cuprinsă în secțiunea 4 a cap. VI din Legea nr. 293/2004, este reglementată lacunar sub aspectul efectuării cercetării prealabile a faptei ce constituie abatere disciplinară, săvârșită de funcționarul public cu statut special, de către comisiile de disciplină ce se constituie în Ministerul Justiției, în Administrația Națională a Penitenciarelor și în fiecare unitate de penitenciar. Astfel, reguli esențiale în materia efectuării cercetării prealabile, precum: stabilirea compunerii comisiei de disciplină, atribuțiile și activitatea comisiei de disciplină, modul de sesizare și procedura de lucru a comisiei, precum și actele emise ca urmare a parcurgerii procedurii, nu sunt reglementate prin lege organică. Aceasta deoarece textul de lege supus controlului, respectiv art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004, prevede că modul de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină se stabilește prin ordin al ministrului justiției, în acest sens fiind emis Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004 prin care se aprobă Regulamentul privind modul de constituire, organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină din Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 25 noiembrie 2004.

17. Curtea reține că soluția legislativă prevăzută de art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 contravine și normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea, astfel cum s-a procedat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.856/C/2004.

18. Prin urmare, Curtea reține că prevederile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 aduc atingere dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, deoarece permit reglementarea prin ordin al ministrului justiției în domeniul răspunderii disciplinare, care, odată angajată, afectează executarea raportului de serviciu al funcționarului cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, putându-se ajunge chiar la încetarea acestuia, prin destituirea din sistemul administrației penitenciare [art. 70 lit. f) din Legea nr. 293/2004].

19. Pentru înlăturarea viciului de neconstituționalitate, Curtea subliniază că aspectele esențiale în materia efectuării cercetării prealabile, menționate la paragraful 16 din prezenta decizie, trebuie să fie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice acestei proceduri să fie explicate și detaliate prin ordinul ministrului justiției.

20. În mod similar s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, în considerentele căreia a reținut că, în privința funcționarilor publici cu statut special, procedura disciplinară a cercetării prealabile a faptei și activitatea consiliului de disciplină trebuie reglementate prin lege organică [paragraful 19 din Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014].

21. În final, Curtea reține că, urmare a constatării neconstituționalității textului de lege criticat prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, potrivit considerentelor anterior expuse, art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 aduce atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiutorului, către un membru al Guvernului, precum și art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la

previzibilitatea și accesibilitatea legii, deoarece personalul vizat se va putea raporta numai la prevederile lacunare, incomplete, ale acesteia.

22. Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 sunt neconstituționale, revenind Parlamentului, potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, obligația de a le pune de acord cu dispozițiile Legii fundamentale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Căminișteanu în Dosarul nr. 16.300/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 776/2015
privind înființarea Comitetului interministerial pentru coordonarea politicilor și acțiunilor
aferele produselor din tutun și produselor conexe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 776/2015 privind înființarea Comitetului interministerial pentru coordonarea politicilor și acțiunilor aferente produselor din tutun și produselor conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 30 septembrie 2015, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Comitetul director este coordonat de președintele Comitetului și are în componență reprezentanți desemnați, la nivel de secretar de stat, ai următoarelor autorități

și instituții publice centrale cu atribuții în domeniu: Ministerul Sănătății, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Consiliul Concurenței.”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,

Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu
Ministrul comunicațiilor și pentru societatea informațională,
Marius-Raul Bostan
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare

Având în vedere art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Referatul Direcției ciclul combustibilului nuclear nr. 15.488 din 28 decembrie 2015,

în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Gabriel Petre

București, 28 decembrie 2015.
Nr. 374.

ANEXĂ

NORME DE SECURITATE NUCLEARĂ privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare

CAPITOLUL I Domeniu, scop, definiții

SECȚIUNEA a 2-a Definiții

SECȚIUNEA 1 Domeniu și scop

Art. 1. — (1) Prezentele norme sunt emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin prezentele norme se stabilesc cerințele generale de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare.

(3) Prevederile prezentelor norme se aplică titularilor de autorizație pentru faza de exploatare a unei instalații nucleare.

Art. 2. — Prezentele norme se aplică următoarelor categorii de instalații nucleare:

- centrale nucleare electrice;
- reactoare de cercetare, reactoare de putere zero și ansambluri subcritice;
- reactoare de demonstrație;
- fabrici de combustibil nuclear;
- instalații de stocare a combustibilului nuclear uzat;
- orice alte instalații nucleare pentru care Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) consideră necesară aplicarea, parțială sau integrală, a acestor norme și o impune prin condițiile din autorizația de exploatare.

Art. 3. — (1) Termenii utilizați în prezentele norme sunt definiți în anexă, cu excepția acelor ale căror definiții se regăsesc în textul prezentelor norme.

(2) Abrevierea SSCE se utilizează pentru a face referire în mod generic la sistemele, structurile, componentele și echipamentele unei instalații nucleare, inclusiv software-ul pentru sistemele de instrumentație și control.

(3) Funcționarea de probă, funcționarea propriu-zisă, întreținerea, repararea, modificarea și conservarea instalației nucleare sunt considerate componente ale fazei de exploatare.

CAPITOLUL II Cerințe privind programul de management al îmbătrânirii

SECȚIUNEA 1

Scopul și domeniul programului de management al îmbătrânirii

Art. 4. — (1) Titularul de autorizație trebuie să implementeze un program de management al îmbătrânirii pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară.

(2) Prin programul prevăzut la alin. (1), titularul de autorizație trebuie să identifice toate mecanismele de îmbătrânire relevante și să determine consecințele posibile ale acestora, precum și activitățile necesare pentru a menține operabilitatea și fiabilitatea tuturor SSCE importante pentru securitatea nucleară în conformitate cu cerințele de proiectare.

Art. 5. — (1) Programul de management al îmbătrânirii trebuie să reflecte o abordare integrată pentru identificarea, analiza/evaluarea, monitorizarea, implementarea de acțiuni corective și preventive și documentarea degradării SSCE datorită îmbătrânirii fizice.

(2) Programul de management al îmbătrânirii trebuie să ia în considerare și aspectele care țin de obsolescența SSCE importante pentru securitatea nucleară.

(3) Titularul de autorizație trebuie să integreze în programul de management al îmbătrânirii toate activitățile de inginerie, analize și evaluări de securitate nucleară, suport tehnic, operare, control chimic, procurare, supraveghere, întreținere și reparații, testare și inspecții în funcționare necesare pentru a controla și a menține în limite acceptabile degradarea SSCE datorită îmbătrânirii.

SECȚIUNEA a 2-a

Implementarea programului de management al îmbătrânirii

Art. 6. — Titularul de autorizație trebuie să evalueze SSCE importante pentru securitatea nucleară luând în considerare toate mecanismele relevante de îmbătrânire și de uzură fizică, precum și potențiala degradare legată de îmbătrânire, în scopul de a asigura capacitatea instalației de a îndeplini funcțiile de securitate nucleară necesare de-a lungul întregii sale durate de viață în exploatare, în conformitate cu bazele de proiectare.

Art. 7. — (1) Titularul de autorizație trebuie să identifice SSCE importante pentru securitatea nucleară care nu pot fi înlocuite și a căror îmbătrânire limitează durata de viață în exploatare a instalației nucleare.

(2) Durata de viață a SSCE identificate conform prevederilor alin. (1) trebuie evaluată luând în considerare toate mecanismele relevante de îmbătrânire și de uzură fizică cunoscute, rezultatele inspecțiilor în funcționare, experiența internă și externă de exploatare, rezultatele activităților de cercetare relevante și cele mai noi instrumente analitice disponibile. Această evaluare trebuie efectuată periodic, cel puțin o dată la fiecare 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, precum și ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii ipotezelor care au stat la baza evaluării.

Art. 8. — (1) Titularul de autorizație trebuie să identifice analizele de securitate nucleară care utilizează ipoteze legate de durata de viață a SSCE și de îmbătrânirea acestora, inclusiv analizele care presupun o anumită durată estimată de exploatare a instalației nucleare în ansamblu. Aceste analize includ, de exemplu, calcule de oboseală, analize care stau la baza calificării SSCE la condiții de mediu, analize ale comportării în exploatare a structurilor și componentelor circuitului primar al unui reactor nuclear.

(2) Titularul de autorizație trebuie să revizuiască și să revalideze periodic, cel puțin o dată la fiecare 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, analizele de securitate nucleară identificate conform prevederilor alin. (1), pentru a demonstra că ipotezele acestora rămân valabile sau că efectele datorate îmbătrânirii sunt ținute efectiv sub control, astfel încât marjele de securitate nucleară prevăzute prin proiectul instalației nucleare să se păstreze pe toată durata de viață în exploatare a acesteia. De asemenea, titularul de autorizație trebuie să revizuiască și să revalideze analizele prevăzute la alin. (1) ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii ipotezelor care au stat la baza acestor analize.

Art. 9. — (1) Titularul de autorizație trebuie să implementeze activități de supraveghere, monitorizare, testare, inspecție și prelevare de probe pentru a evalua efectele îmbătrânirii și pentru a identifica un comportament sau o degradare neașteptată a SSCE în timpul exploatării.

(2) În situațiile în care se identifică un comportament sau o degradare neașteptată a SSCE, trebuie efectuată o analiză a cauzelor de profunzime și trebuie implementate acțiunile corective necesare.

(3) Titularul de autorizație trebuie să mențină un sistem adecvat de colectare a datelor și de păstrare a evidenței pentru a sprijini implementarea programului de management al îmbătrânirii și a oferi o bază pentru deciziile privind tipul și calendarul activităților din cadrul acestui program.

Art. 10. — În programul de management al îmbătrânirii, pentru toate SSCE importante pentru securitatea nucleară, titularul de autorizație trebuie să țină cont de condițiile de mediu, condițiile de proces tehnologic, ciclurile de funcționare, programele de întreținere, durata de viață proiectată, degradarea reală în instalație și durata de viață în serviciu, programele de testare, supraveghere și inspecții, precum și de strategia de înlocuire pentru acele SSCE care pot fi înlocuite.

Art. 11. — Supravegherea structurilor și componentelor majore, care nu pot fi înlocuite, cum ar fi, de exemplu, anvelopa de protecție a unui reactor nuclear sau vasul unui reactor nuclear, după caz, trebuie efectuată pentru a detecta în timp util apariția primelor efecte ale îmbătrânirii și pentru a permite implementarea de acțiuni de prevenire și de remediere în timp util.

Art. 12. — Managementul îmbătrânirii pentru structurile și componentele care fac parte din circuitul primar de răcire al unui reactor nuclear, precum și pentru structurile și componentele sistemelor auxiliare acestuia, inclusiv pentru suduri, trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv fragilizarea, îmbătrânirea termică și oboseala, și să compare performanța și starea actuală a structurilor și componentelor cu starea prognozată, pentru toată durata de viață în exploatare a instalației. În situațiile în care se constată că performanța și starea actuală a structurilor și componentelor nu îndeplinesc standardele și criteriile de acceptare, trebuie investigate cauzele și trebuie implementate acțiunile corective necesare.

Art. 13. — (1) Titularul de autorizație trebuie să evalueze, pentru fiecare SSCE cu funcții de securitate nucleară, efectele cumulate ale tuturor mecanismelor de îmbătrânire și marjele de securitate nucleară disponibile în raport cu cerințele de performanță minimă admisibilă pentru satisfacerea funcțiilor de securitate nucleare asociate, așa cum au fost considerate în analizele de securitate nucleară bază de proiectare pentru instalația nucleară.

(2) Titularul de autorizație trebuie să monitorizeze evoluția efectelor îmbătrânirii pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară și să efectueze analize de tendințe ale comportamentului/performanțelor acestora, în scopul îmbunătățirii programului de management al îmbătrânirii.

(3) Titularul de autorizație trebuie să efectueze periodic, cel puțin o dată la 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, studii și analize de estimare a duratei de viață restante în exploatare a instalației nucleare.

(4) Studiile și analizele prevăzute la alin. (3) trebuie efectuate și ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii analizelor de securitate nucleară. Astfel de situații includ, de exemplu, identificarea unei degradări neașteptate a SSCE sau a unor date din experiența de exploatare și/sau rezultate ale programelor de cercetare care indică necesitatea modificării unor ipoteze de analiză.

(5) Studiile și analizele prevăzute la alin. (3) și (4) trebuie transmise la CNCAN pentru evaluare.

Art. 14. — Revizuirea periodică a securității nucleare, denumită în continuare RPSN, trebuie folosită pentru a confirma că mecanismele de îmbătrânire și uzură au fost luate în considerare în mod corect și pentru a detecta probleme neprevăzute.

Art. 15. — Programul de management al îmbătrânirii trebuie revizuit și actualizat, cel puțin cu ocazia RPSN, cu scopul de a utiliza noi informații pe măsură ce acestea devin disponibile, pentru a ține cont de noi aspecte relevante pe măsură ce apar, inclusiv din experiența de exploatare, pentru a utiliza instrumente și metode mai moderne și mai avansate pe măsură ce acestea devin accesibile și pentru a evalua eficacitatea practicilor de întreținere și inspecție în funcționare luate în considerare pe durata de viață a instalației.

SECȚIUNEA a 3-a

Documentația aferentă programului de management al îmbătrânirii

Art. 16. — Titularul de autorizație trebuie să descrie programul de management al îmbătrânirii într-un document de sine stătător, pentru fiecare instalație nucleară în parte. Pentru instalațiile nucleare aflate pe același amplasament și sub controlul aceluiași titular de autorizație, programele de management al îmbătrânirii pot fi descrise într-un singur document, cu secțiuni specifice dedicate fiecărei instalații în parte.

Art. 17. — Documentul care descrie programul de management al îmbătrânirii trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) filosofia, strategia, obiectivele, aspectele organizatorice și resursele alocate programului de management al îmbătrânirii, precum și modul în care acesta integrează activitățile relevante pentru managementul îmbătrânirii SSCE din cadrul altor programe și procese implementate de titularul de autorizație;

b) metodologia de identificare și criteriile de includere a SSCE în programul de management al îmbătrânirii;

c) lista SSCE incluse în programul de management al îmbătrânirii și înregistrările privind starea de îmbătrânire a SSCE respective;

d) analizele de securitate nucleară care utilizează ipoteze legate de durata de viață a SSCE și de îmbătrânirea acestora;

e) analizele și documentația privitoare la degradarea datorată îmbătrânirii care are potențialul de a afecta funcțiile de securitate ale SSCE, inclusiv analiza variației/tendinței ratelor de defectare a SSCE datorită îmbătrânirii;

f) principalele mecanisme de îmbătrânire a SSCE și efectele acestora;

g) disponibilitatea datelor necesare pentru evaluarea degradării datorate îmbătrânirii SSCE;

h) eficiența programelor de operare și de întreținere în managementul îmbătrânirii componentelor care pot fi înlocuite;

i) criteriile de acceptare și marjele de securitate impuse pentru SSCE conform cerințelor de proiectare;

j) măsurile prevăzute pentru urmărirea evoluției mecanismelor de îmbătrânire și pentru atenuarea efectelor acestora, în special pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară care nu pot fi înlocuite și a căror îmbătrânire limitează durata de viață în exploatare a instalației nucleare;

k) informațiile privind starea fizică a SSCE, inclusiv marjele de securitate actuale, precum și orice caracteristici care ar putea limita durata lor de serviciu;

l) istoricul activităților de inspecție, supraveghere, testare și întreținere a SSCE;

m) acțiunile preventive implementate sau planificate pentru a reduce la minimum și a controla degradarea asociată îmbătrânirii SSCE;

n) acțiunile corective pentru a preveni avariile conexe fenomenului de îmbătrânire a SSCE și stabilirea criteriilor de acceptare față de care este evaluată necesitatea unor acțiuni corective;

o) utilizarea programelor de cercetare și de schimb de experiență la nivel național și internațional din care titularul de autorizație obține informații relevante pentru optimizarea programului de management al îmbătrânirii;

p) utilizarea experienței interne și externe de exploatare, relevantă pentru managementul îmbătrânirii SSCE, inclusiv a lecțiilor învățate la nivel internațional în domeniul managementului îmbătrânirii;

q) măsurile prevăzute pentru rezolvarea aspectelor ce țin de obsolescența SSCE;

r) lista de coduri, standarde și ghiduri utilizate de titularul de autorizație pentru stabilirea cerințelor și procedurilor programului de management al îmbătrânirii, conform bunelor practici recunoscute la nivel internațional în acest domeniu.

Art. 18. — Titularul de autorizație trebuie să transmită la CNCAN pentru evaluare prima ediție a documentului care descrie programul de management al îmbătrânirii cel mai târziu la un an după obținerea autorizației de exploatare. Reviziile succesive ale acestui document trebuie elaborate periodic, cel puțin cu ocazia efectuării RPSN. Orice nouă revizie a documentului care descrie programul de management al îmbătrânirii trebuie transmisă la CNCAN pentru evaluare.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 19. — În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme, titularii de autorizație pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare trebuie să transmită la CNCAN spre evaluare un raport care să prezinte analiza conformității cu cerințele prezentelor norme și un plan de acțiuni pentru implementarea integrală a cerințelor. Planul de acțiuni trebuie supus aprobării CNCAN.

Art. 20. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXĂ
la norme*

DEFINIȚII

Funcție de securitate nucleară — un scop specific care trebuie îndeplinit pentru asigurarea securității nucleare. Funcțiile generale de securitate nucleară sunt următoarele:

a) controlul reactivității; pentru un reactor nuclear, această funcție se referă inclusiv la oprirea reactorului și menținerea acestuia într-o stare de oprire sigură pentru o perioadă de timp nedeterminată;

b) răcirea combustibilului nuclear;

c) reținerea materialelor radioactive, inclusiv menținerea barierelor fizice în calea eliberării acestora în mediul înconjurător;

d) monitorizarea stării instalației nucleare și furnizarea serviciilor-suport necesare pentru menținerea funcțiilor prevăzute la lit. a), b) și c).

Îmbătrânire — procesul complex prin care caracteristicile structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare se modifică treptat în timp sau în funcție de gradul de utilizare.

Managementul îmbătrânirii — ansamblul de activități și măsuri implementate de titularul de autorizație pentru a controla și a menține în limite acceptabile degradarea structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare datorită îmbătrânirii.

Obsolescență — declasare tehnologică a structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare în comparație cu nivelul standardelor curente, tehnologiei moderne și cunoștințelor actuale; uzură morală.

SSCE cu funcții de securitate nucleară — acele SSCE care contribuie, direct sau indirect, în condiții de operare normală, în cazul evenimentelor anticipate în exploatare și/sau în condiții de accident, la îndeplinirea funcțiilor generale de securitate nucleară; acestea includ SSCE a căror defectare poate avea un impact advers asupra îndeplinirii unei funcții de securitate nucleară.

SSCE importante pentru securitatea nucleară — SSCE cu funcții de securitate nucleară.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor de acordare a drepturilor de hrană, în timp de pace, personalului din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.318/C/2012**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.848/2004 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului din sistemul administrației penitenciare, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Normele de acordare a drepturilor de hrană, în timp de pace, personalului din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.318/C/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 și 333 bis din 17 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Structura normelor de hrană pentru personalul din sistemul administrației penitenciare se stabilește în mod unitar de Ministerul Apărării Naționale, împreună cu celelalte instituții publice din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, în limita plafoanelor calorice ale fiecărei norme, prin ordin comun.”

2. La articolul 3, alineatul (4) se abrogă.

3. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Popotele pot organiza puncte de desfacere în locații ale propriei unități, precum și în alte locații în care își desfășoară activitatea personalul din sistemul administrației penitenciare.”

4. La articolul 37, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Unitățile din sistemul administrației penitenciare asigură popotelor și punctelor de desfacere din locații proprii următoarele:”

5. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — Pentru punctele de desfacere organizate în alte locații în care își desfășoară activitatea personalul din sistemul administrației penitenciare, cheltuielile de organizare și funcționare fac obiectul decontării între unități.”

6. La articolul 42, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Prin popote și puncte de desfacere se pot asigura, contra cost, următoarele:”

7. La articolul 45 alineatul (1), partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Prin popote și puncte de desfacere se pot hrăni, contra cost, și următoarele categorii de personal:”

8. La articolul 45, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Membrii de familie ai personalului din sistemul administrației penitenciare, pensionarii sistemului administrației penitenciare, precum și alte persoane care desfășoară activități legate de sistemul administrației penitenciare pot lua masa la popote și puncte de desfacere, cu aprobarea directorului instituției penitenciare respective.

(3) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. b) și c) care ia masa prin popote și puncte de desfacere va achita în plus o cotă de maximum 15%, reprezentând cheltuieli de transport și depozitare a alimentelor.”

9. La articolul 47, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele cărora li s-a asigurat masa prin popotă sau punct de desfacere confirmă prin semnătură, într-o evidență distinctă, plata mesei luate.”

10. Articolul 67 va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — Bucătăriile de unitate pot organiza puncte de desfacere în locații ale propriei unități, precum și în alte locații în care își desfășoară activitatea personalul din sistemul administrației penitenciare.”

11. La articolul 70, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — Unitățile din sistemul administrației penitenciare asigură bucătăriilor de unitate și punctelor de desfacere din locațiile proprii următoarele:”

12. După articolul 70 se introduce un nou articol, articolul 70¹, cu următorul cuprins:

„Art. 70¹. — Pentru punctele de desfacere organizate în alte locații în care își desfășoară activitatea personalul din sistemul administrației penitenciare, cheltuielile de organizare și funcționare fac obiectul decontării între unități.”

13. La articolul 73, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — Prin bucătăriile de unitate și punctele de desfacere se pot asigura, contra cost, următoarele:”

14. La articolul 74 alineatul (1), partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) Prin bucătăriile de unitate și puncte de desfacere se pot hrăni, contra cost, și următoarele categorii de personal:”

15. La articolul 74, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Membrii de familie ai personalului din sistemul administrației penitenciare, precum și pensionarii sistemului administrației penitenciare pot lua masa la bucătăriile de unitate și punctele de desfacere, cu aprobarea directorului instituției penitenciare respective.

(3) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. b) și c) care ia masa prin bucătării de unitate și puncte de desfacere va achita în plus o cotă de maximum 15%, reprezentând cheltuieli de transport și depozitare a alimentelor.”

16. Articolul 87 va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — Bunurile materiale de resortul activității de hrănire sunt generic bunurile materiale necesare funcționării optime a

popotelor, bucătăriilor de unitate și punctelor de desfacere, respectiv aprovizionării, depozitării, preparării, distribuiri, transportului și servirii hranei.”

17. Anexele nr. 3 și 11* se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună

București, 24 decembrie 2015.
Nr. 4.354/C.

* Anexa nr. 11 a fost abrogată prin Ordinul ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Protecție și Pază și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale nr. M.S.87/S/106/S/789/S/7.584/S/227/S233/S/8.206/2015 privind structura normelor de hrană comune ce se aplică pe timp de pace, în instituțiile publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, care nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN
pentru aprobarea Planului de acțiuni preventive
și a Planului de urgență

Având în vedere prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2015 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul:

— prevederilor art. 102 lit. I) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor Regulamentului (UE) nr. 994/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și de abrogare a Directivei 2004/67/CE a Consiliului;

— prevederilor art. 3 alin. (1) pct. 2 și ale art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 980/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei,

ministrul energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de acțiuni preventive, prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Planul de urgență, prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin asigură cadrul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 994/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și de abrogare a Directivei 2004/67/CE a Consiliului.

Ministrul energiei,
Victor Vlad Grigorescu

București, 7 ianuarie 2016.
Nr. 7.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

★

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului transporturilor și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.692/1.285/112/1.050/2.837/2015 pentru aprobarea listei punctelor de trecere a frontierei de stat în care este organizat control fitosanitar, precum și a programului de lucru pentru inspectoratele de carantină fitosanitară vamală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 10 noiembrie 2015, se face următoarea rectificare:

— în anexă, la nr. crt. 6, coloana „Programul de lucru”, în loc de:

„La solicitare

Zilnic 7,00—19,00”

se va citi:

„Zilnic 7,00—19,00

La solicitare”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 932937